

LBRIS

We know
books

Titlu original: *Mil y una muertes* de Corina Oproae

@ 2016, Corina Oproae
La Garúa Libros, Barcelona

© 2018, Editura Școala Ardeleană
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48
Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801
e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro,
redactie@scoalaardeleanacluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803
e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro,
esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a
României

ISBN 978-606-797-259-7

Editor: Vasile George Dâncu
Coperta: Ioachim Gherman
Corectură și tehnoredactare: Sandra Cibicenco

CORINA OPROAE

MIL Y UNA MUERTES O MIE ȘI UNA DE MORTI

VERSIUNEA ROMÂNEASCĂ APARTINE AUTOAREI

PREFAȚĂ DE DINU FLĂMÂND

CLUJ-NAPOCA, 2018

CUPRINS

ÎNTRE DOUĂ OGLINZI (<i>Prefață de Dinu Flămând</i>).....	5
Y hoy, ¿ qué te diría?	12
Iar azi ce ți-aș mai spune?	13
MIL Y UNA MUERTES	
O MIE ȘI UNA DE MORȚI	17
Anástasis	20
Anastază	21
Dios es mujer.....	22
Dumnezeu e femeie	23
Adicciones	26
Dependențe	27
La rutina de la muerte.....	30
Rutina morții.....	31
Coincidencias	32
Coincidențe	33

Engaño	36
Amăgire	37
Versos	38
Versuri	39
Inventario	40
Inventar	41
Otro amor	44
Altă iubire	45
Hijos de medianoche	48
Copii din miez de noapte	49
Diálogo con Wisława Szymborska	54
Dialog cu Wisława Szymborska	55
De mortis	56
De mortis	57
Después I	58
După I	59
Después II	60
După II	61

Diluvio personal	68
Potopul meu	69
Cenizas	72
Cenușă	73
Blue Monday	76
Blue Monday	77
Porque no es tuyo	82
Întrucât nu-i al tău	83

LETANÍAS DEL VACÍO

LITANIILE GOLULUI	87
-------------------------	----

Y hoy, ¿ qué te diría
si te me aparecieras?
Que sueño con tus manos
tapándome los ojos
mientras desando muda
caminos ya olvidados.
Que delecto el miedo
en bosques muy cercanos.
Que digo soledades
asidas a tu ausencia.
Que el trigo ya segado
persiste en la memoria
herido de amapolas.
Que el color de tu risa
se rasga en la orilla.
Que lloro en silencio
debajo de tu noche.
Que nazco cada día
de la misma placenta
dormida en sueño firme
de quien nos da la vida.
Que vacié la casa
y pinté las paredes
de blanco y de olvido.

IAR AZI CE ȚI-AȘ MAI SPUNE?

Iar azi ce ți-aș mai spune
dacă mi-ai apărea?
Că-n vis palmele tale
îmi acoperă ochii
când mă întorc tăcută
de pe atâtea drumuri.
Că-mi silabisesc teama
prin preajmă, prin păduri.
Că spun singurătăți
prinse-n absența ta.
Că grâne secerate
dăinuie în memorie
roșii, de maci rănite.
Că râsul tău se sfarmă
izbindu-se de mal.
Că bocesc în tăcere
dedesubtul nopții tale.
Că mă nasc zi de zi
din aceeași placenta
prea adânc adormită
de unde ne vine viața.
Că mi-am golit casa
și am zugrăvit pereții
în alb și în uitare.

Que ya nadie te sabe,
no queda ningún rastro.
Lo guardo todo dentro,
quiero que esté a salvo
al menos para siempre
si falta el por ahora.
Pero sigues ausente.
Nada puedo decirte.
Me queda solamente
vivirte en un poema
escrito en alfabeto
que arranco del recuerdo,
con tinta ya indeleble
en muros de leyenda
que no se me derrumban.
Los traspaso atenta
sin falta de milagros.
Un poema que ríe
y llora y se enfada.
Un poema en que vivo
más libre que en la vida.
Un poema en que muero
cada vez que renazco.

Nimeni nu te mai știe,
nu ți-a rămas nici urma.
Te păstrez înlăuntru
ca să fii la adăpost
cel puțin pe vecie
dacă acum nu se poate.
Însă tu – tot absentă.
Nu pot să-ți spun nimic.
Atât doar îmi rămâne,
să te trăiesc în versuri
scrise într-un alfabet
ce smulg din amintire,
cu cerneală neștersă,
pe ziduri de legendă
ce nu mi se mai năruie.
Trec prin ele atentă.
De minuni n-am nevoie.
Acum aceste versuri
râd, plâng și se-ntristează.
Versuri unde trăiesc
mai liberă ca în viață.
Versuri unde eu mor
când renasc zi de zi.

Murió de noche.
La lloré tres días
y luego me senté paciente a su lado
esperando que resucitase.

Me habían explicado
que alguien de entre nosotros,
que era santo,
había resucitado
al tercer día
y había subido al cielo.

Ella también era santa, pensé,
y mientras esperaba,
tenía el corazón encogido
por si en vez de quedarse
subiría al cielo
ella también.

ANASTAZĂ

A murit noaptea
și am plâns-o trei zile.
Iar apoi m-am întins lângă ea răbdătoare
așteptând să învie.

Mi s-a explicat
că cineva dintre noi,
care era sfânt,
înviase
a treia zi
și urcase la ceruri.

M-am gândit că și ea era sfântă,
iar în vreme ce așteptam,
aveam inima strânsă
ca în loc să rămână
nu cumva să urce la ceruri
și ea.

En mis sueños,
Dios tiene rostro de mujer.
Nos congrega a todos
en enormes espacios abiertos
para envolvernos en un efímero velo
que nunca se acaba
y nos maravillamos
al ver cómo nos crecen alas al instante.

En mis sueños,
Dios tiene rostro de mujer.
Alados nos alzamos
y permanecemos a su lado de dos en dos,
mujer y hombre, hombre y hombre, mujer y mujer
y Dios nos mira a los ojos para saber
si las almas se nos están ensanchando
para hacerle lugar, mientras nosotros
aprovechamos para revisar
el concepto de la Santa Trinidad.

DUMNEZEU E FEMEIE

În visele mele
Dumnezeu are un chip de femeie.
Ne adună pe toți
în enorme spații deschise
unde ne înfășoară într-un vâl
efemer ce nicicând nu se termină
iar atunci ne minunăm
observând cum ne cresc aripi chiar în acea clipă.

În visele mele
Dumnezeu are un chip de femeie.
Cu aripile noastre ne înălțăm
și-i rămânem prin preajmă doi câte doi,
femeie și bărbat, bărbat și bărbat, femeie și femeie
iar Dumnezeu ne privește în ochi ca să afle
dacă sufletele noastre se dilată
ca să-i facem lui loc, în răstimpul acesta noi
profităm să revizuim
conceptul Sfintei Treimi.

En mis sueños,

Dios es mujer.

Dentro y fuera de nuestras almas

– omnipresente, todopoderosa,

pero cuando me despierto

ya no consigo recordar si ella,

después de todo lo sabido

– encarnarse, morir y resucitar –

también pretende salvarnos.

În visele mele

Dumnezeu e femeie.

În lăuntrul și în afara sufletelor noastre

omniprezentă, preaputernică,

dar când mă trezesc

nu pot să-mi aduc aminte dacă și ea,

potrivit celor știute

– întrupare, moarte și înviere –,

vrea și să ne salveze.